

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 54/09-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. F., V., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 3 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a jej listom č. k. Hn 14/08-45 z 19. marca 2008 pri vybavovaní podnetu z 10. januára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2008 telefaxom a 10. júna 2008 poštou doručená sťažnosť Mgr. J. F., V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 3 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna

prokuratúra“) a jej listom č. k. Hn 14/08-45 z 19. marca 2008 pri vybavovaní podnetu z 10. januára 2008.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *«podal dňa 28. 5. 2007 na Úrad inšpekčnej služby PZ, Inšpekčný odbor V. trestné oznámenie týkajúce sa poškodenia zdravia, ktoré sťažovateľ utrpel v dôsledku zákroku policajtov služobne zaradených na Obvodnom oddelení PZ V. so sídlom v S. ...*

Dňa 7. 8. 2007 bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa uznesenie Úradu inšpekčnej služby PZ, Inšpekčný odbor V. sp. zn. ČVS: ÚIS-102/IOV-V-2007 zo dňa 29. 6. 2007, ktorým sa podľa § 197 ods. 1 písm. d) TP vec podozrenia z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) TZ s poukazom na § 138 písm. d) TZ a z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 TZ, ktorého skutku sa mali dopustiť policajti z Obvodného oddelenia PZ V. dňa 21. 4. 2007 odmieta, nakoľko nieje dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2) TP.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 8. 8. 2007 sťažnosť, v ktorej uviedol, že rozhodnutie povereného vyšetrovateľa PZ považuje oznamovateľ - poškodený - sťažovateľ za nezákonné a žiada, aby bolo prokurátorom Obvodnej vojenskej prokuratúry v P. zrušené a uložil vyšetrovateľovi Úradu inšpekčnej služby PZ, Inšpekčného odboru V., aby vo veci začal trestné stíhanie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ustanovenia § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) TZ a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 TZ. ...

Dňa 11. 9. 2007 bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry v P. sp. zn. OPn 342/07 zo dňa 4. 9. 2007, ktorým sa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla sťažnosť oznamovateľa Mgr. J. F. (sťažovateľa v tomto konaní) podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby PZ, Inšpekčného odboru V., ktorý pod sp. zn. ČVS: ÚIS-102/IOV-V-2007 dňa 29. 6. 2007 podľa § 197 ods. 1 písm. d) TP, jeho podanie o podozrení z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) TZ s poukazom na § 138 písm. d) TZ a z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 TZ odmietol, pretože sťažnosť nie je dôvodná.

Dňa 12. 11. 2007 podal sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podnet na preskúmanie postupu Vojenskej obvodnej prokuratúry v P. zo dňa 12. 11. 2007 na Vyššiu vojenskú prokuratúru v T.

Vyššia vojenská prokuratúra v T. upovedomením sp. zn. Vn 182/07-34 zo dňa 18. 12. 2007 oznámila právnej zástupkyňi sťažovateľa, že jeho podnet odkladá nakoľko nebolo v postupe a v rozhodnutí prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry P. v konaní vedenom pod sp. zn. OPn 342/07 zistené také porušenie zákona, na ktoré by bolo potrebné alebo možné reagovať prijatím prokurátorského opatrenia.

Dňa 10. 1. 2008 podal sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podnet na preskúmanie vybavenia podnetu prokurátorom Vyššej vojenskej prokuratúry v T. - opakovaný podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky.

Dňa 9. 4. 2008 bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa oznámenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. Hn 14/08-45 zo dňa 19. 3. 2008, ktorým bolo sťažovateľovi oznámené, že neboli vo veci zistené skutočnosti, na základe ktorých by bolo potrebné prijať opatrenia k reparácií doteraz vydaných rozhodnutí. ...

Ako je zrejmé zo skutočností uvedených v článku I. tejto sťažnosti, sťažovateľovi bolo dňa 21. 4. 2007 príslušníkmi PZ spôsobené zranenie, ktoré ako vyplýva z lekárskeho správ, si vyžaduje dlhodobú liečbu, resp. operačné riešenie.

Sťažovateľ sa obrátil svojim trestným oznámením na orgán príslušný podľa ustanovení Trestného poriadku a Zákona o policajnom zbore so svojim trestným oznámením, v ktorom oznamoval skutočnosť, že mu bolo ublížené na zdraví a že k takémuto ublíženiu na zdraví došlo osobami, ktoré vykonávali právomoc verejného činiteľa.

Rovnako je nesporné, že toto jeho trestné oznámenie bolo odmietnuté týmto orgánom, teda Úradom inšpekčnej služby PZ.

Sťažovateľ využil zákonnú možnosť a podal proti tomuto uzneseniu ako proti nezákonnému sťažnosť.

Táto bola Vojenskou obvodnou prokuratúrou v P. zamietnutá a rozhodnutie o odmietnutí sťažnosti sa stalo právoplatným (§ 184 ods. 1 písm. b) bod 3).

Zo skutočností uvedených v článku č. I osvedčených pripojenými listinnými dôkazmi vyplýva, že sťažovateľ utrpel vážne poškodenie zdravia. ...

Je nesporné, že konanie, v dôsledku ktorého dôjde k spôsobeniu ujmy na zdraví,

resp. ťažkej ujmy na zdraví, je konanie, ktoré trestné právo považuje za trestný čin, pričom možno konštatovať, že kvalifikáciou konania, ktorým bolo ublížené na zdraví ako trestného činu, sa realizujú práva fyzickej osoby zakotvené v článku 16 a v článku 19 Ústavy SR. ...

V sťažovateľovej veci ... prokuratúra v rozpore so svojou povinnosťou, ktorá jej vyplývala ako orgánu rozhodujúcemu o sťažnosti z ustanovenia § 192 ods. 1 TP - nenapravila pochybenie orgánu polície, ktorý napriek tomu, že zo skutočností oznámených sťažovateľom nesporne a jednoznačne vyplývalo, že k jeho ublíženiu na zdraví došlo, odmietol toto ublíženie na zdraví vyšetriť takým spôsobom, aby jeho okolnosti boli dôkladne zistené, aby mohlo viesť k identifikácii a k potrestaniu osôb zodpovedných za toto ublíženie na zdraví a prípadne dôjsť k záveru, či napriek tomu, že k ublíženiu na zdraví došlo, toto nie je z dôvodov uvedených v Trestnom zákone trestným činom.

Policajný orgán a tento nezákonný postup si osvojila aj prokuratúra, apriórne vylúčil trestnú zodpovednosť osôb, ktoré spôsobili sťažovateľovi ujmu na zdraví poukázaním na to, že k ublíženiu na zdraví došlo pri policajnej akcii policajtov Obvodného oddelenia PZ V., ktorí po príchode do T. a K. doliny zistili, že dochádza k porušovaniu rozhodnutia Obvodného lesného úradu v P. č. 2007/940/185 - zákaz využívania lesov verejnosťou a tým, k páchaniu priestupkov. Podľa odôvodnenia uvedeného v rozhodnutí policajného orgánu, skutočnosť, že oznamovateľ neuposlúchol túto výzvu, čo nebolo predmetom vyšetrovania, ale obstarania podkladov policajným orgánom pred začatím trestného stíhania, sama o sebe vytvára prezumpciu, že príslušníci PZ použili voči oznamovateľovi donucovacie prostriedky v súlade so Zákonom PZ. ...

Ako vyplýva z citovaného podnetu v článku č. 1. tejto sťažnosti, sťažovateľ sa svojim opakovaným podnetom domáhal preskúmania postupu pri vybavovaní jeho podnetu, ktorým namietal nezákonnosť postupu Vojenskej obvodnej prokuratúry v P.

Ako vyplýva z ustanovenia § 54 ods. 2 Zákona č. 153/2001 Z. z., nadriadeným prokurátorom sa na účely vybavenia podnetu rozumie generálny prokurátor okrem iného aj vtedy, ak ide o preskúmanie vybavenia podnetu prokurátorom vyššej vojenskej prokuratúry.

Ustanovenie ods. 2 je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ods. 1, keďže exkluzívne definuje pre účely konania podľa Zákona o prokuratúre alebo osobitného zákona a na vybavenie podnetu pojem nadriadený prokurátor špecifickým spôsobom oproti definícii uvedenej v ods. 1 citovaného zákonného ustanovenia.

V tejto súvislosti sťažovateľ podotýka, že zákon č. 153/2001 (Zákon o prokuratúre) upravuje postavenie, pôsobnosť prokuratúry, organizáciu a riadenie prokuratúry. Pre iné účely ako vymenované v § 54 ods. 2 citovaného zákona, je pojem „nadriadený prokurátor“ definovaný odlišne.

Je nesporné, že sťažovateľ sa domáhal svojim podaním zo dňa 10. 1. 2008 preskúmania vybavenia svojho podnetu predtým podaného Vyššej vojenskej prokuratúre v T. u generálneho prokurátora SR. Z tohto dôvodu príslušným na vybavenie podnetu sťažovateľa zo dňa 10. 1. 2008 bol výlučne generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 34 ods. 1 v spojení s § 54 ods. 2 Zákona o prokuratúre).

Ak bol opakovaný podnet sťažovateľa zo dňa 10. 1. 2008 vybavený prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, nebol vybavený orgánom, v právomoci ktorého bolo tento opakovaný podnet vybaviť.

Ako je zrejmé z ustanovenia § 41 ods. 1 Zákona o prokuratúre - prokurátor činný na generálnej prokuratúre nieje generálnym prokurátorom. ...

Zo skutočností vyššie uvedených je zrejmé, že do práv sťažovateľa zasiahnuté bolo spôsobom, ktorý právny poriadok Slovenskej republiky nepripúšťa. Pokiaľ zo strany subjektov, ktoré tento zásah spôsobili, dochádza k argumentácii, že má taký charakter, na ktorý právny poriadok udeľuje výnimku zo všeobecnej trestnosti takéhoto konania, potom preukázanie a zistenie všetkých skutočností významných, či skutočne konanie, ktorým došlo k zásahu do práv sťažovateľa nemôže byť vykonané mimo riadneho trestného konania, kde sťažovateľ ako poškodená osoba má procesné postavenie a z neho vyplývajúce práva a povinnosti, ktoré mu právny poriadok v tomto prípade Trestný poriadok priznáva. Pri „objasňovaní“ okolností škody na zdraví v prípade sťažovateľa bol však tento úplne vylúčený z možnosti oboznamovať sa s dôkazmi, vyjadrovať sa k nim, navrhovať iné dôkazy.

Ustanovenie ods. 2 § 3 Zákona č. 153/2001 Z. z. neponecháva orgánom prokuratúry na voľné uváženie, či použijú zákonné prostriedky na účinnú a rýchlu ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu, ale ukladá prokuratúre povinnosť vo verejnom záujme vykonať opatrenia na predchádzanie porušeniu zákonnosti, na zistenie a odstránenie porušenia zákonnosti, na obnovu porušených práv a vyodenie zodpovednosti za ich porušenie. Tým, že prokuratúra v sťažovateľovej veci odmietla urobiť opatrenia, na ktoré je podľa citovaného zákonného ustanovenia povinná,

odmietla poskytnúť sťažovateľovi ochranu, ktorú mu bola povinná poskytnúť. ...».

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa

- domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR,

- právo na nedotknuteľnosť osoby a súkromia podľa článku 16 ods. 1 Ústavy SR, nebyť podrobený krutému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa článku 16 ods. 2 Ústavy SR,

- na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do svojho súkromného života podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR,

- nebyť podrobený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa článku 3 Dohovoru,

- a na rešpektovanie súkromného života podľa článku 8 Dohovoru.

bolo postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní opakovaného podnetu sťažovateľa zo dňa 10. 1. 2008, ktorého výsledok bol sťažovateľovi oznámený prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 9. 4. 2008 listom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. Hn 14/08-45 zo dňa 19. 3. 2008, porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky vracia vec Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv zaručených v čl. 3 a čl. 8 dohovoru postupom generálnej prokuratúry a jej listom č. k. Hn 14/08-45 z 19. marca 2008, ktorým vybavila jeho „opakovaný podnet“ z 10. januára 2008. Sťažovateľ v sťažnosti pred ústavným súdom vyjadril predovšetkým nesúhlas s výsledkom samotného vybavenia jeho podnetu a rovnako namietal, že tento bol vybavený prokurátorom generálnej prokuratúry

napriek tomu, že v zmysle ustanovení § 54 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) mal byť jeho „opakovaný podnet“ vybavený priamo generálnym prokurátorom Slovenskej republiky.

1. Porušeniu práv sťažovateľa generálnou prokuratúrou malo predchádzať nedostatočné prešetrenie okolností jeho predvážania príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru V. (ďalej len „OO PZ“) 21. apríla 2007, pri ktorom utrpel vážne zranenie. Podľa sťažovateľa vzhľadom na ním v konaní predložené lekárske správy je zrejmé, že príslušníci OO PZ v jeho prípade realizovali výkon svojej právomoci donucovacími prostriedkami neprimeranej intenzity, čím mu spôsobili škodu na zdraví. Tieto skutočnosti viedli sťažovateľa k podaniu trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov príslušníkmi OO PZ. Trestné oznámenie však bolo odmietnuté. Orgány činné v trestnom konaní podľa názoru sťažovateľa nedostatočne prešetrili okolnosti jeho prípadu a tieto pochybenia v konečnom dôsledku nenapravila ani generálna prokuratúra.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra (napr. III. ÚS 405/08).

Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou toho práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhověli (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06, III. ÚS 405/08).

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa je ústavný súd toho názoru, že generálna prokuratúra sa jeho opakovaným podnetom v napadnutom konaní náležite zaoberala a o jeho spôsobe preskúmania riadne sťažovateľa aj vyrozumela.

Generálna prokuratúra v liste č. k. Hn 14/08-45 z 19. marca 2008 uviedla: «Po

preskúmaní obsahovej stránky Vášho podnetu som si vyžiadal na vec sa vzťahujúci spisový materiál spolu s vyšetrovacím spisom aby bolo možné posúdiť Vami napádané postupy a stanoviská príslušných orgánov, ktoré sa podieľali na vybavení danej veci.

Po preskúmaní predložených materiálov, tak po obsahovej ako aj vecno-právnej, vo vzťahu k Vášmu opakovanému podnetu je potrebné uviesť nasledovné, že ako podávateľ ste vo svojom opakovanom podnete v zásade neuviedli žiadne nové skutočnosti (opakovaný podnet je v podstatnej časti doslovne identický podnetom zo dňa 12. 11. 2007) ktoré by sponchybňovali doterajší postup a rozhodovanie vo veci.

Prokurátor VVP T. sa vo svojom prípise sp. zn. Vn 182/07 zo dňa 18. 12. 2007, ktorým ako nedôvodný odložil Váš pôvodný podnet, vysporiadal so skutočnosťami, ktoré boli Vami napádané. Samotný Váš nesúhlas, ako podávateľa opakovaného podnetu, s postupom prokurátora VVP T. a jeho odlišný právny názor, oproti Vášmu, nemožno považovať za dôvod na vykonanie opatrení podľa § 35 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

K Vašej námietke ako podávateľa, že vec je v predprocesnom štádiu, teda pred začatím trestného konania, by som chcel uviesť, že v zmysle ustanovenia § 10 ods. 14 Tr. por. je táto skutočnosť zákonodarcom dostatočne rozpracovaná a pochopiteľná a na margo uvedeného chápem a beriem konanie UIS PZ v predmetnej veci, že síce konal v predprípravnom konaní, toto je však v zmysle označeného zákonného ustanovenia trestným konaním.

Z danej platformy sa odvodzuje aj môj názor k termínu „vyšetrovací spis“ ktorého použitie namietate v upovedomení o spôsobe vybavenia veci zo strany prokurátora VVP T. Je potrebné poukázať na ustanovenie § 2 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi č. 618/2005 Z. z., podľa ktorého všetky písomnosti, ktoré sa vzťahujú na tú istú vyšetrovanú vec... tvoria vyšetrovací spis, ktorý sa zakladá po prijatí prvého podania vo veci.

Po komplexnom posúdení spisového materiálu, v konfrontácii s námietkami, ktoré tvoria obsah Vášho opakovaného podnetu, sa stotožňujem s doterajším postupom príslušných orgánov, ktoré sa doposiaľ podieľali na šetrení a rozhodovaní vo veci a nezistil som skutočnosti na základe ktorých by bolo potrebné prijať opatrenia k reparácii doteraz vydaných rozhodnutí.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Váš opakovaný podnet odkladám ako nedôvodný a súčasne Vás v zmysle ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre poučujem, že prípadný ďalší opakovaný podnet v tejto istej veci bude vybavený len vtedy ak bude obsahovať nové skutočnosti.»

Generálna prokuratúra vo svojom oznámení náležite vysvetlila sťažovateľovi dôvody, pre ktoré jeho opakovaný podnet odložila ako nedôvodný, a v závere uviedla, že prípadné jeho ďalšie opakované podnety bude vybavovať iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre.

Skutočnosť, že generálna prokuratúra dospela k inému záveru, a tým sa odchyľila od očakávaní a predstáv sťažovateľa, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Z tohto dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. V súvislosti s námietkou porušenia základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 2 ústavy a práv zaručených v čl. 3 a čl. 8 dohovoru postupom generálnej prokuratúry a jej listom č. k. Hn 14/08-45 z 19. marca 2008 ústavný súd pripomína svoju stabilizovanú judikatúru (napr. m. m. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 301/07, IV. ÚS 273/08), ktorej súčasťou je aj právny názor, že orgán verejnej moci zásadne nemôže byť porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patria aj označené práva, ak toto porušenie nevyplýva z toho, že orgán verejnej moci súčasne porušil ústavnoprocené princípy vyplývajúce z čl. 46 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru). O prípadnom porušení základných práv podľa označených článkov ústavy a práv podľa označených článkov dohovoru by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by zo strany (v tomto prípade) generálnej prokuratúry primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv alebo ústavnoprocených princípov vyjadrených v čl. 46 ústavy.

V okolnostiach danej veci preto ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o namietané porušenie uvedených práv sťažovateľa, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou považoval aj túto časť sťažnosti za zjavne neopodstatnenú, pretože k porušeniu ústavnoprávnych princípov označeným postupom a listom generálnej prokuratúry nedošlo, a teda v danom prípade nemohlo dôjsť ani k namietanému porušeniu označených hmotných práv sťažovateľa garantovaných ústavou a dohovorom.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj túto časť sťažnosti, ktorá smerovala k vysloveniu porušenia základných práv sťažovateľa zaručených v čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 19 ods. 2 ústavy a práv zaručených v čl. 3 a čl. 8 dohovoru generálnou prokuratúrou, odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie svojich práv tým, že jeho opakovaný podnet nevybavil generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre), ale prokurátor generálnej prokuratúry, ústavný súd opäť poukazuje na ustanovenia § 31 a násl. zákona o prokuratúre, v zmysle ktorých sa sťažovateľ môže domáhať nápravy porušenia zákona pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu ďalším opakovaným podnetom (§ 34 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť (pred ústavným súdom) nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti nezistil, že by sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu vyčerpal iné právne prostriedky (ďalší opakovaný podnet), ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa v tejto časti nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupného a účinného právneho prostriedku

ochrany základných práv a slobôd, a preto ju odmietol pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie o ďalších jeho požiadavkách (zakázanie porušovania základných práv generálnou prokuratúrou, vrátenie veci generálnej prokuratúre, priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trovy konania), ktoré sú viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2009